

Оповідання

«Незвичайна знахідка»

Робота

учня 8 класу

Десантненського ЗЗСО

Матлаха Артема Валерійовича

Керівник Дубська Майя Данилівна

Сашко з мамою живуть у прифронтовій зоні. Місяць назад їхнє село від окупантів звільнили збройні сили України.

Коли стало зрозуміло, що не сьогодні-завтра в село ввійдуть росіяни, мати Сашка зібрала необхідні речі і вони поїхали до родичів, що живуть на Одещині. Хлопчик ходив до школи, сестричка Оленка – в дитячий садок. Здавалося, що все добре, але майже щодня звучала сирена повітряної тривоги, нагадуючи про підлого ворога, який намагається знищити Україну. Сашкові часто снилося село, школа, друзі, рідне подвір'я. Тому дуже зрадив, коли дізнався, що їхнє село звільнили. Порадившись з татом, який захищає Україну, вони повернулись додому. Те, що побачив хлопчик в селі, дуже його вразило. Більша частина будинків зруйновані. Немає школи, сільської ради, будинку культури... На щастя, їхній будинок був цілий, хоча були вибиті вікна, двері. Багато речей з будинку зникли. Дякуючи волонтерам і не байдужим людям, будинок швидко вдалося відновити і Сашкова родина продовжила своє життя на рідній землі.

Хлопчик любив гуляти за селом. Йому подобалося бігати по траві, ловити різноманітних комах, слухати, як шумить вітер. Але одного разу прогулянка для Сашка могла закінчитися трагедією.

Був теплий літній день. Хлопчик вирішив піти до лісосмуги за селом, не спитавши дозволу у мами. Він знав, що туди краще не ходити, бо там проходили бої. Але хіба ж цікавість не сильніша за страх? До того ж сапери повідомили, що територія села і навколо села перевірена – міни знешкоджені. Тож Сашко з гарним настроєм відправився гуляти. Проходячи стежкою в траві, він побачив річ, яка блищала на сонці. «Що це? Може, посуд або кришка від ящика?» - подумав він і хотів підійти ближче. Та раптом згадав слова вчителя: «Якщо побачите незнайомий предмет у землі – не торкайтеся! Це може бути міна!». Сашко різко відсмикнув руку і зробив крок назад. Відчув, як по спині пробіг холодний піт. Він обережно відійшов на безпечну відстань і дістав телефон. Набрав номер рятувальників і повідомив, що знайшов підозрілий предмет.

Невдовзі приїхали сапери. Вони оглянули предмет і підтвердили: це була міна.

Після цього випадку Сашко зрозумів, що навіть після закінчення війни, українці будуть знаходити ось такі незвичайні знахідки. Тож обережність під час прогулянки у хлопчика тепер на першому місці. Він назавжди запам'ятав правило: «Побачив – не чіпай! Відійди – повідом!».